

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Zorobabel, Dux Judæorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

Salathiel in transmigratione Dux populi Judæorum. 215

eam tam injustam quam inutilem ac difficilem confirmat. Daniel pergit in pristina orandi consuetudine. Hoc illi continuo deferunt ad Regem, & Daniel, inquit, *de filiis captivitatis Judæa non curavit de lege tua, sed tribus temporibus per diem orat.* Rex videns dolensque se fraude circumventum posuit cor suum, ut liberaret Danielelem; at urgentibus ejus inimicis, Decretum à Rege semel constitutum non licere immutari, cessit invitum, ut leonibus objiceretur, ajens ad Danielelem: *DEUS tuus, quem colis semper, ipse liberabit te,* noctemque illam sine cibo & somno transegit Rex sollicitus pro Daniele fidelissimo sibi & amantissimo. Et verò DEUS jam secundo misit Angelum tuum & conclusit ora leonum, ne nocerent servo suo; quod ut vidit Rex summo mane festinans ad os laci, plenus gaudio Danielelem educi jubet, accusatores contra cum filiis & uxoribus demitti; qui vix pervenerunt ad pavementum laci, *acceperunt eos leones & omnia ossa eorum comminuerunt.* Rex verò Darius scripsit universis populis, Tribus & linguis habitantibus in universa terra hoc Decretum: *Pax vobis multiplicetur: A me constitutum est Decretum, ut in universo Imperio & Regno meo tremiscant & paveant DEUM Danielis. Ipse est enim DEUS vivens, & æternus in sæcula.*

Interea Cyrus Persa, qui victo Astyage Medorum & Cræso Lydiorum Regibus, insuper Asiam inferiorem penè universam subegerat, aditum sibi per multiplices victorias ad Babyloniam denique occupandam, & Imperium in Persas transferendum munivit. Itaque Harpagum Ducem Asiæ inferiori cæterisque Provinciis, quas Persarum jugum subire coëgit, præfecit. Ipse verò in Babyloniam expeditionem suscepit, victoque, qui cum copiis occurrerat, Dario Medo Babyloni exercitum admovit, quâ demum vi occupatâ extinctoque adeò Assyriorum & Babyloniorum Imperio Cyrus Persa imperavit.

Cyrus Persa extincto Babylónico Imperio fit Monarcha.
2. Par. 36.
à v. 22.
Jer. 25. à v. 12.
Cyrus Rex Persarum primus.

Zorobabel, Dux Judæorum.

Isaias c. 44. v. 26. 27. 28. & c. 45. v. 1. 2. 3. 4. ante centum & amplius annos prædixerat, Cyrum fore, qui ad subigendos totius Asiæ populos à DEO delectus Judæos tandem iterum liberos in patriam dimitteret, quam de se Prophetiam, cum nunc,

Ab An. 3465.
Judæi è captivitate redierunt in patriam.
Esdra 1. & 2.

Sacra Veterum Temp. Histor.

E e

lug

suggerente fortassis Daniele, qui adhuc in vivis erat, didicisset, eam primo statim Monarchiæ anno implevit, edictoque regio Templum Jerosolymæ instaurari non tantum permisit, sed etiam jussit regiis sumptibus! Reddidit quoque vasâ tum aurea tum argentea quinquies mille & quadringenta, quæ olim tulerat Nabuchodonosor de Jerusalem, & posuerat in Templo DEI sui. Itaque post septuaginta annorum captivitatem iuxta verbum Jeremiæ c. 29. v. 10. Duce Zorobabele Salathielis filio cum Josue Summo Pontifice iter ingressi magno numero in Judæam reversi sunt, & suas rursus suorumve Patrum sedes incolere coeperunt.

Altare extru-
unt.
Esd. 3.

Post reditum prima Ducis ac Summi Pontificis cura fuit in pristino loco extruere altare, quod ubi primum super bases suas fuit collocatum, indicto ad illud dedicandum conventu, à primo die mensis septimi, sive Septembris consueta juxta legem Moysis Sacrificia simulque in eisdem tunc Festum tabernaculorum celebrarunt. Inde de Templo ædificando actum conventumque est cum latoribus, cæmentariis & fabris lignariis de pretio materiæ, de vecturis cum Tyriis & Sidoniis quoque, qui de monte Libano ligna cedrina adveherent usque ad portum Joppen Jerosolymæ viciniorem.

Fundamenta
novi Templi
jacent.
e. 3. à v. 8. &
e. 4. à v. 1.
ad 4.

Anno secundo adventus jacta sunt Templi fundamenta, quibus perfectis inter tubas & cymbala in hymnis & psalmis DEO laudes sunt cantatæ, totaque latè vicinia tum lato populi clamore, tum magno Seniorum, qui prius Templum viderant, fletu personuit; quod cum audivissent Samaritani, accesserunt Zorobabelem aliosque populi Principes, rogantes, ut ipsi quoque in partem tam pii laboris atque operis admitterentur; nam etiam se querere DEum Judæorum, eidemque victimas immolare inde a tempore Assaraddonis Regis Assyriorum, à quo in has terras adducti essent; 4. Reg. 17. v. 41. sed quod essent gentes istæ *timentes quidem Dominum, sed nihilominus Idolis suis servientes*, rejecta est eorum petitio; qua ignominia offensi quibus potuerunt artibus ac fraudibus deinceps fabricam impedire conati sunt, corrupendo etiam Regios Præfectos, ut non nisi tardè sumptus suppeditarent, aut alias atque alias, ut fit, causas prætexentes omnino negarent; unde etiam Judæi in opere tum Templi tum mutorum urbis, quos simul erigere utcumque coeperant, lentè

lentè progrediebantur suis potiùs & amicorum, quàm regiis sumptibus; Cyro, quid in Judæa ageretur, nesciente, ac primis annis in alia Regni negotia, deinde etiam in bella præsertim contra Massagetæ ad mare Caspium distracto, à quibus cum etiam acie victus cæsúsque esset; tum verò apertâ etiam vi Samaritani sese Judæis opposuerunt.

Vix mortem Cyri fama vulgaverat, etque in Imperio successisse Cambysem filium, datis ad hunc literis Judæos accusarunt; eos muros Jerusalem instaurare, ut iis perfectis civitas *rebellis & pessima* tributum & vectigal & annuos redditus Persarum Regibus deneget, ob quam causam etiam olim destructa fuisset; id quod Rex in libris Historiarum scriptumque in commentariis invenire posset; qua quidem accusatione obtinuerunt, ut Rex rescripto prohiberet urbem ædificari. Etsi verò hac prohibitione Templum non comprehenderetur, studium tamen illius extruendi vehementer refrixit; causam rogatus populus, nondum tempus advenisse dicebat, quòd non liceret extruere muros urbis, per quos Templum esset in tuto, cum interiù ipsi nihilominus sibi domos magnificas extruerent, ob quod etiam sterilitate terræ à DEO puniti sunt. *Aggai 1. v. 3. & 4. 10. & 11.*

Cambyses interim in Ægyptum movet, qua subacta totam Africam domare tentat triplici expeditione; at cum nulla feliciter cessisset, in Ægyptum reversus est, in qua dum crudeliter, præcipuè in Ægyptiorum Deos horumque templa sævit, ipsum etiam fratrem in Persidem amandatum Susis clam occidi curavit; veritus ne aliàs somnium, quo in regio solio sedentem vidisset, impleretur. at paulò post ipse etiam, cum femoris musculum acie ferri læsisset, mortuus est in Ægypto. Nuntiò demortue Cambyse in Persidem perlatò Magus quidam Smerdis nomine occiso Regis fratri habitu corporis simillimus Regnum invasit Artaxerxes dictus. Aliquot mensibus Impostor latuit; at tunc re detectâ septem Principum virorum conspiratione occisus est. Novi Regis electio casui permilla est, conventumque inter Principes Regni Candidatos, ut cujus equus sub ortum Solis, quem Persæ adorabant, in campum eductus primus hinniisset, Rex esset. Darii Hystaspis equus famuli industriâ primus hinniit, ipseque Rex est salutarus.

Ec 2

Zo-

Ab An. 3471.

Structura
Templi im-
peditur.
Esd. 4.
Cambyses
Rex Persarum.

Darius Zoro-
babilis ami-
cus fuit Rex
Persarum.

Ab An. 3479.

Zorobabel
Sufas profici-
fcitur & re-
dit.

1. Efd., c. 6.

Zorobabel auditò, Darium Regem esse, Sufam, ubi erat Persarum Regia, profectus & confirmatò antiquò Cyri Decretò, & Darii novo plenam instaurandi Templi potestatem cum necessariis ad id subsidiis obtinuit; sed & plura alia ob veterem Cyri tempore cum Dario amicitiam, & nunc ob novam resolutà sapienter de fortitudine quæstione initam gratiam ab optimo & munificentissimo Rege impetravit. 3. Efd. c. 3. & 4. Itaque reverso Jerosolymam cum multis rursùm Judæorum familiis Zorobabele structura Templi conjunctò omnium studiò strenuè urgetur, ad quod Prophetarum Aggæi & Zachariæ hortatu vehementer Judæi sunt animati: Hoc enim anno secundo Darii ille Spiritu DEI agi & prophetare cœpit mense sexto: iste verò mense oétavo,

Aggæus pro-
phetat per
aria capita.

Aggæus ardentè hortatus est Judæos ad extruccionem Templi, eos increpans, quòd diligentius suas quàm DEI domum ædificarent. prædixit, Templum hoc secundum, licet de impolito lapide structum, fore multò gloriosius, quàm primum; quòd istud præsentia suà corporeà, doctrinà & miraculis esset ille illustraturus, *qui veniet desideratus cunctis gentibus.* denique vaticinatus est de Christo sub nomine Zorobabelis, ejus Regnum cœteris corruentibus sempiternum fore, utpote à DEO singulari cura conservatum, quasi *annulum signatorium in manu sua.*

Zacharias
per 14. ca-
pita.

Zacharias pariter hortatus est ad ædificationem Templi, ob cujus neglectum hætenus non fuissent grata DEO Sacrificia, prædixit multa de futura Ecclesiæ felicitate sub typo Jerusalem; de Christo venturo; de fructu passionis ejus; de Judæorum excœcatione; de Antichristo, & Christi Regno, cujus vitam penè instar Evangelistæ recenset.

An. 3485.

Dedicatio
Templi se-
cundi.
Efd., 1. c. 6.

Templum sexto Darii anno ultimam denique manum accepit, dedicatumque postea fuit cum incredibili Judæorum & multorum de cœteris Tribubus gaudio: qua in solennitate oblatis sunt vituli centum, arietes ducenti, agni quadringenti, hirci caprarum pro peccato totius Israël duodecim juxta numerum Tribuum Israël. In hoc novo Templo ut deinceps sacra Ministeria ritè peragerentur, *statuerunt Sacerdotes in ordinibus suis, & Levitas in vicibus suis super opera DEI in Jerusalem sicut scriptum est in Libro Moysis.* Non diu post dedicationem celebra-

lebratum est Pascha legitimo tempore cum septem azymorum diebus eò majori cum lætitia; quòd non tantùm plurimi de cœteris Tribubus undique à coinquinatione gentium separati adventassent ad solemnitatem, sed etiam multi desertis Idolis ad verum DEum facti Profelythi converterentur, ritusque Hebraicos celebrarent.

Dum sic Judæi res tum ad cultum divinum, tum ad Rempublicam pertinentes ordinant, gratiâque Darii patriam suam rursus in pace incolunt, ipse interim gravissimis bellis tum in Asia, tum in Europa fuit occupatus. Primò exercitum duxit contra Babylonios, qui ab ipso defecerunt, eosque vigesimo demum mense subjugavit insigni facinore Zopyri unius è septem Principibus, qui Smerdem interfecerunt. Hic præcisus sibi met naribus auriculisque fœdè mutilatus in urbem, veluti hæc passus esset à Dario, transfugit, fide obtentâ perque aliquot eruptiones in Persas confirmatâ, clavibus sibi à Magistratu permissis portas Dario patefecit, qui urbe potitus muros circumcidit, & portas omnes amolitus est; tria millia Procerum patibulis affixa; cœteris venia data. Inde in Scythas Europæos expeditionem molitus est, ac per pontem Bosporo, deinde Danubio impositum in Scythiam traduxit exercitum, verùm cum Scythis se subducentibus in deserta loca pertraheretur, magna exercitûs parte deletâ in Asiam ægè ipse servatus redire coactus est, relictis tamen in Europa 80000. millibus, qui Græciam subjugarent. unde omnia bella deinceps Græcos inter & Persas profeminata sunt, donec tandem ipsum Persarum Imperium armis Græcorum & maximè Alexandri Macedonis eversum est.

Sub idem ferè tempus Romæ mutata est Reipublicæ forma. Inde à Romulo Reges habuerat, nunc verò pulsò Româ Tarquiniò superbo, ultimo Rege, extinctâque regia potestate ac nomine, constituti sunt deinceps duo Consules, qui annuo Magistratu pari Jure atque authoritate fungerentur, ut alter alterum revereri, & si quando res ferret, in officio continere posset. Primi fuerunt L. Junius Brutus, & L. Tarquinius Collatinus, & reliquo anno Magistratùm hunc gesserunt usque ad undecimum Calendas Maji, quo, cum is sit conditæ urbis dies, annus apud Romanos inchoabatur; Tum etiam primum fœdus inter Romanos & Carthaginenses initum, quo tempore Romani vix us-

Judæi favore
Darii in pri-
stinum sta-
tum republi-
cam restitu-
unt.
Esd. 1, c. 6.

Romæ muta-
tur Reipubli-
cæ forma.
Darii, Zoro-
babelis & Jo-
sue Pontificis
mors.

que ad decimum septimum lapidem agrum possidebant. Persæ subinde copiis aucti post Thraciam & Macedoniam subactam cœteros quoque Græcos magna ex parte subjugarunt. verum cum nunc hi nunc isti deficerent præsertim Athenienses, bellum in multos annos protractum est; donec demum Darii Duces ab Atheniensibus Duce Miltiade ingenti prælio devicti sunt. contraxit quidem Darius novas atque innumeras copias tum Græciæ tum Ægypti, quæ post Marethoniam pugnam ab Imperio defecerat, injurias ulturus; verum in ipso belli apparatus supremum diem obiit, cum prius Xerxem ex Atossa Cyri Magni filia susceptum Regni Successorem instituisset; quo ferè etiam tempore Jerosolymæ mortuus est Summus Pontifex Josue, & Zorobabel Babylone, quò ut Hebræi tradunt, aptata æde Sanctuarii reversus est ad Judæorum reliquias, qui ibi adhuc morabantur. reliquit filium Abiud, per quem deinceps propagata est Genealogia Salvatoris: Josue verò Joachim filium Ducem simul Judæorum & Pontificem. *Esdræ. 2. c. 12.*

Joachim Pontifex, & Dux Judæorum.

Xerxes favet
Judæis.

Xerxes uti Regni, ita & hæres paternæ pietatis fuit; nihil enim, ut ait Josephus, *l. 11. ant. c. 5.* ex Patris Institutis circa divinum cultum mutavit, & Judæos summâ benevolentia profecutus est, qui tamen miseri nihilominus erant etiam sub bonis Principibus; nam inde à captivitate nunquam deinceps planè fuerunt sui Juris; & uti nunc Persis, ita postea Græcis, ac demum Romanis servièrunt, vel potius eorum subditi & vèdligales fuerunt in patria sua. Duces & Magistratus quidem habuerunt, verum ex alienigenarum voluntate ac venia. Summi Pontifices, qui sæpe simul erant Reipublicæ Principes, quamvis Patribus suis naturali generatione in officio succederent, ab illis tamen approbari & confirmari debebant; hinc ab eis sæpe institutos legimus atque exautoratos.

Sumptus ad
Sacrificia ad
exemplum
Patris suppeditat.
Esdræ. 6. à v. 8.

Xerxes altero Regni sui anno Ægyptum recuperavit, & fratri suo tradidit gubernandam. Ipse verò comparato per totum quadriennium ex tota Asia exercitu appetente vere gemino ponte Hellepontis freto impositò in rebellem Græciam trajecit octingenta millia militum non annumerato exercitu navali mille